

τὸ ταλαιπόρον αὐτὸν Φιλανθρωπικὸν Κατάστημα, τοῦ ὁποίου τὰς καταχρήσεις, τὰς ἐλλείψεις, τὸν ἀτελῆ ὄργανισμὸν τόσον πειστικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς διεξετραγύδησεν εἰς πολλὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα τοῦ Αἰώνος ὁ δημοφιλῆς ιατρὸς κ. Βάζας; Τὰ ἀξιοτιμώτερα ὄνοματα διοικοῦσιν ἔκει μέσα καὶ ἡ πλέον ἀκατονόμαστος παραλυσία ἐν τούτοις ἐπικρατεῖ. Κανεὶς πλέον καὶ αὐτοὶ οἱ μᾶλλον διακεκριμένοι ἐπιστήμονες δὲν ἔμπνέουν ἐμπιστοσύνην.

Ἐάν συνελήφθῃ ἡ ἐν λόγῳ νοσοκόμος, θὰ ἔχωμεν τὴν περιεργοτέραν τῶν δικῶν. Ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις τῆς κακούργου βεβαίως θὰ εἴναι παθολογικής. Νὰ δηλητηριάζῃ καὶ ν' ἀπαγγονίζῃ ἀσθενεῖς, ἡ αἰματηρὰ καὶ ἀνανδρὸς αὐτὴ διασκέδασις δύναται ν' ἀποθανατίσῃ μίσαν ψυχὴν κακούργου.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Τὸ πολὺ κρασὶ ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὴν ὑγείαν τοῦ Καράμπελα. Συνεβουλεύθη τὸν ίατρὸν Σπινόπουλον καὶ τὸν ἀπηγόρευσε νὰ πίνῃ εἰς τὸ γεῦμά του περισσότερο ἀπὸ τρία ποτήρια.

Τὴν δευτέραν ἔτυχεν ὁ ίατρὸς^{*} καὶ ὁ πελάτης του νὰ τρῶνε εἰς τὸ αὐτὸν ξενοδοχεῖον.

Οἱ ίατρὸς περίεργος ἐπετήρει τὸν κ. Καράμπελα νὰ ἰδῇ πόσα θὰ πιῇ, βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ σ' τὰ τρία.

Ἄμα τὸν εἶδε καὶ ἐπέρασε σ' τὸ τέταρτο ποτήρι, τοῦ φωνάζει ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸν τραπέζι:

— Μὰ δὲν σὲ εἶπα εὐλογημένε νὰ μὴν πίνῃς περισσότερα ἀπὸ τρία;

— Εισέρεις τί γιατρέ; Συμβουλεύθηκα καὶ τὸν συνδελφόν σας τὸν Ἀστεριάδην καὶ μοῦ διώρισε κ' ἐκεῖγος τρίχ, καὶ τρίχ λοιπὸν τὰ δικὰ σας, ἔξη!

Μεταξὺ δύο Βοημῶν:

— Οὐ! κρύο, μάννα μου! Δὲν βάζεις σήμερο τὸ χειμωνιάτικό σου παρντεσσοῦ!

— Τί νὰ τὸ βάνω; Εἴναι τὸ ἵδιο μὲ τὸ καλοκαιρινὸν; μὲ μόνη τὴν διαφορὰ ποῦ τρέχω μ' αὐτὸν σ' τὸ δρόμο περισσότερο.

λίχιν εὔφυως γράφει ὅτι ὁ Εενοφῶν παρὼν ἔκει προσέθετε: «Λέγεται καὶ : Θάλασσα! Θάλασσα!

‘Ἡ Ἀγαθοπούλινα ἀρρώστησε! Ἡ Νέα Ἐφημερὶς δύναται νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι ἡ κουμπάρα της ἡ Κυρὰ Κώστακινη ἔστειλε δίς νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑγείας της.

‘Ο ίατρὸς τὴν ἐπεσκέψθη:

— Πιστεύω νὰ εὑρίσκεσθε σήμερο καλλίτερα.

— Ναι, γιατρέ μου, πῶς τὸ ηὔρατε! Ὁνειρευόμουνα δόλην τὴν νύκτα ὅτι περπατοῦσα σ' τὸ Φάληρο καὶ ζεύρετε πόσον μ' ὥφελεῖ ὁ περίπατος!

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΩ.

‘Ο δοθεὶς ἐν τῇ Λέσχῃ Χορδς.

Ἐγ τοὺς πρώτους εἰσῆλθον καὶ ὁ ὑποφκινόμενος, χωρὶς νὰ καταλάθω πῶς ἀνέβην τὸν μαρμαρίνην κλίμακα, πῶς διῆλθον τοὺς διαδρόμους, καὶ ἐπὶ τέλους ἐθρονιάσθην εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ χοροῦ, διότι θηριώδης χιονιάς μ' ἐκυνήγει τόσον, ώστε μόνη ἡ αἰθουσα αὐτὴ ἡδύνατο νὰ μὲ σώσῃ. Ἐκεῖ καθεσθεῖς, ἤρχισα νὰ κρίνω περὶ τῆς διακομήσεως της.

Δὲν ἡδυνήθην νὰ σχηματίσω εἰσέπι τοις, ὅτε τὰς σκέψεις μου διέκοψεν ἡ εἰσόδος πελαρίου τὸ σῶμα κυρίας, μὲ τὸ ωραῖον γρανὰ φόρεμά της. Ἰδοὺ εἰπον κατ' ἐμαυτὸν μιὰ θερμάστρα ἱκανὴ νὰ θερμάσῃ καὶ μάνη τρεῖς ἀλλας αἰθουσας. Μετ' αὐτὴν εἰσήρχοντο μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ προσκεκλημέναι πρὸ τῆς δεκάτης ὥρας περὶ τὰς ἔβδομάκοντα κυρίαι ἐκάθηντο ἐν τῇ αἰθουσῇ, εἰσαχθεῖσαι πᾶσαι ὑπὸ δεκάδος εἰσηγητῶν ἀμιλλωμένων ἀλλήλοις ἐπ' εὐγενείχ τρόπων καὶ χάριτι.

Τὴν δεκάτην, ἀκριβῶς, ὁ θενικὸς ὕμνος ἀνήγγειλε τοῖς χορευταῖς, νὰ καταλάθωσι τὰς θέσεις τῶν.

Μετὰ μικρὸν ἐρρίφθη ἐν τῇ αἰθουσῇ, ὡς φουντούκι, ὁ καθ' ὅλα καλὸς ἔφορος τῆς τέχνης κ. Κ...., δοὺς τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως, καὶ χορεύσας μὲ τὸ καϊμάκι τοῦ χοροῦ τὴν ωραίαν κυρίαν Ν.... Ἀστραπηδὸν ἡ αἰθουσα ἔλαβε τὸν προορισμὸν της· τὰ ζεύγη ἐξήρχοντο ἐν τάξει ἀνὰ ὄκτω καὶ διεκρίνεταις τότε ἀμιλλαν χορευτῶν καὶ χορευτριῶν, τίς πλείω τῶν ἀλλων νὰ ἐπιδειχθῇ.

Λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ συγχαρῶ τὰς δεσποινίδας Ερμουπολίτιδας, ἐπὶ κάλλει, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπὶ χάριτι χοροῦ· αἱ δεσποινίαι αἱ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου τούτου ἱκανᾶς ἥδη δοκιμάσασαι, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, τόβλακαν καπότο εἰς τὰς δεσποινίδας. Ἐλάχισται αἱ ἔξαιρέσεις αἱ ἱκανοποιήσασαι τὸ ἔτι ἀνυμφόν θῆλυ τῶν Ερμουπολιτῶν γένος. Πῶς διάβολο συνέβη, αἱ τόσαι τῆς πλατείας καλλοναὶ νὰ χαθῶσιν ἐν τῷ χορῷ, διέμε εἰναι αἰνιγμα. Ἄλλ' οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ. Αἱ ἔξαιρέσεις αὐται ἀντιστοίχουν πρὸς τόσαις καλλονὰς ὅσαι ἡσαν αἱ δεσποινίαι πᾶσαι. Διὰ τῶν ἔξαιρέσεων λοιπὸν ἐπῆλθεν ισότης καλλονῶν ἀλλ' οὐχὶ καὶ χάριτος.

“Οτε οἱ περιβότοι Δεκακισχίλιοι ἀφοῦ ἔγιναν ὄλοι μικροὶ Σεβάχ Θαλασσοί θελήσαντες νὰ περιηγηθοῦν τὴν Περσίαν ἔρρηξαν τὴν φωνὴν τῆς σωτηρίας: Θάλαττα! Θάλαττα! — γελοιογραφικὸν τι γερμανικὸν φύλλον

Ἐπὶ μακρὸν ἔθαύμαζα χαριτωμένην ὑψηλὴν κυρίαν, ἰδιόρρυθμον φέρουσαν μέλαν ἔνδυμα, ἀπλοῦν δσω καὶ χάριεν. Οἱ γαλανοὶ ὄφθαλμοὶ της, ἡ ἔσθιθή κόμη της, τὸ ἔρυθρον σῶμα της, ἡ ἐν τῷ χορῷ ἀφελῆς στάσις της, τὸ ἀπέριττον, τὸ διαχρίνον τὰς ζένας ἀπὸ τὰς ἐλληνίδας, καθίστων αὐτὴν εἰς τὸ σώμα μου τὴν βασίσσασαν τοῦ χοροῦ. Ἡμιλλάτο δ' αὐτῇ εὐγενής κυρία ἐπὶ καλλειμορφῆς καὶ χάριτι περιβολῆς· τὸ πολυτελές γρανάτ φόρεμά της, τὸ ἀγαθὸν τοῦ προσώπου της, ἡνωμένον μὲ τὴν ἀρετάν της, καθίστων αὐτὴν χαρίεσσαν ἀκόμη καὶ αὐτῷ τῇ εὔτυχει συζύγῳ της. Τὰς δύο ταύτας ἡκολούθουν σχετικαὶ καλλονατ. Ἡ κυρία μὲ τὸ μέλαν πλήρες λευκῶν δαντελλῶν φόρεμά της, καὶ τὸ πεταχτὸν λούλουδον, τὸ καὶ ρόδι καλούμενον.

Ἀρίστη ἐτηρήθη τάξις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χοροῦ. Ἡ περὶ ὅλων ἀξιεπαίνων μεριμνῶσα ἐφορία τῆς λέσχης, οὐδενὸς παρημέλησεν ὅπως καταστήσῃ αὐτὸν ἀληθῆ τῶν προσκεκλημένων χαράν. Καὶ τὸ ἐπέτυχε.

Περὶ τὴν δευτέραν τοῦ μεσονυκτίου ὥραν ἐγένετο ἡ κατὰ τοῦ σουπὲ ἐπίθεσις. Ἡν γάρ τοῦτο πολυτελές καὶ τὴν ὅρεξιν πολὺ διεγέρον. Ἐκεῖ διέκρινε τὶς τὸν Συριανὸν Λούκουλλον. Ἐπαναληφέντος τοῦ χοροῦ τὴν τρίτην ὥραν, ἐξηκολούθησεν οὕτος μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως, καὶ ἐλήξε τὴν ἔκτην πρωϊνήν, καταλιπὼν πάσας καὶ πᾶσι ἀρίστας ἀληθῶς ἀναμνήσεις.

Καὶ ἐν μικρὸν ἐπεισόδιον. Οἱ θαυμασταὶ τῆς Κιαραμόνυτε καὶ τοι κληθέντες, δὲν προσῆλθον εἰς τὸν χορὸν, διότι ἡξίουν νὰ προσκληθῇ καὶ αὐτη. Ἀλλὰ, χρουσέ μιον τέτοια λούσα ὁ Συριανὸς δὲν τὰ σηκώνει, ἀδιαφορεῖ δὲ ἀν αὐτὴ ἡ Αύλη τὴν ἐδέχθη. Καὶ οὕτω ἡτε Κιαραμόνυτε καὶ οἱ θαυμασταὶ τῆς ἔθυσαν πρὸ τοῦ Βάκχου, εἰς τὸ πεῖσμα τῆς ἴδιοτρόπου ἐφορίας τῆς λέσχης, ἡτοι μόνον εἰς τὰ ἀνακατώματα λέγει δὲν ἀνακατεύεται.

De Gabriac.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΗ

πλὴν τῆς μεγάλης συλλογῆς δομένων, στολῶν, κοστουμέων Μασκότ, καὶ ἄλλων εὑρίσκονται ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑδρομάδος καὶ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΑΙ ΣΤΟΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΑΡΑΣ

χρησιμεύσασαι καὶ ἐν τῷ μασκαροχορῷ τῆς κυρίας Μελᾶ. Τίδιως μία καλαθρέζικη εἶναι ἀπαραίμιλος.

ΕΤΙ

Όλα τὰ εἴδη τοῦ Κοτελλεῶν καὶ decorations.

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινωτατας ὁ Κομιωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Οδὸς Σταδίου, ἀπέγνωτε τῶν βασιλειῶν
Σταύλων.)

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Κάτωθεν τῆς μεγάλης οίκιας Μελᾶ.)

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ἀγγέλλεται ἡ πώλησις ἀρωμάτων εἰς ώριμένας καὶ συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Vinaigres—Eaux de Cologne—Brillantines,
Cold—Cream—Pommades—Eaux Athénienes—
Eaux de Quinine—Elixirs des denes, τὰ πάντα
ἐκ τῶν διασήμων γαλλικῶν Οίκων Pinaud,
Violet κλπ.

Ἐκάστη φιάλη τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν
μόνον δρ. v. 2.

Σάπωνες Thridace, Veloutine, Miranda=δρ. v. 2.
Eaux allemandes=δρ. v. 4.—Laits d' Iris = δρ.
v. 4:50.—Poudre de Veloutine=δρ. v. 4.—Crème
de Lys=δρ. v. 2:50.—Laits antéphéliques=
δρ. v. 7.—Grêmes Pompadour=δρ. v. 6.—Eli-
xirs καὶ Poudres διὰ τοὺς ὁδόντας τῶν John Evans,
Pierre, Botot=δρ. v. 2:50.

ΕΝ ΤΩ ΑΓΓΤΩ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΩ πωλοῦνται ἐ-
πίσης Eaux de Cologne α. μεγέθους δρ. v. 10, δευτέ-
ρου μεγέθους δρ. v. 5 καὶ τρίτου μεγέθους δρ. v. 3.
—Μύρα διὰ ρινόμακτρα διαφόρων εἰδῶν τρίτου με-
γέθους δρ. v. 4,50 καὶ δευτέρου μεγέθους, δρ. v.
2,60.—Macassar Oil, δρ. v. 4.—Stephanotis Bril-
lantine, δρ. v. 2.—Διάφορα Eaux de Toilette, δρ. 3,50. Toillet Vinegar, δρ. 2. Σά-
πωνες Windsor πακέτα ἀνὰ 3 δρ. v., πρὸς δὲ καὶ
εἰς φάεδους δραμίων 85, δρ. 1, Σάπων Γλυκερίνη εἰς
φάεδους δραμίων 75, δρ. v. 1. (10—3)

ΔΕΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΧΩΡΙΣ

ΟΙΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΑΚΗΡΥΧΕΝΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑΣ,

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἀπέναντε τοῦ Ταχυδρομείου.

(6—3)